

[Handelsministeren.]

ogsaa, at det ikke vilde kunne gaa an uden Kontrol at uddele Laan eller at give Tilskud.

I mange Tilfælde har Kommunalbestyrelsernes Erklæring været i høj Grad vejledende for os, og vi har kunnet se efter de Erklæringer, der er givet af de enkelte Kommunalbestyrelser, hvorvidt de har stillet sig paa et virkelig sagligt Standpunkt eller ikke. I adskillige Tilfælde, hvor en Kommunalbestyrelse har anbefalet vedkommende Ansøgning, har vi kunnet se af samtlige Anbefalinger eller Ikke-Anbefalinger, der var givet af den paagældende Kommunalbestyrelse, om denne virkelig har gjort sig Umage for at komme til Bunds i Sagen, og i saadanne Tilfælde, hvor vi har skønnet, at Kommunalbestyrelsen virkelig har ført en Kontrol, har vi i det store og hele ladet Kommunalbestyrelsens Skøn være det afgørende for vor Bedømmelse af Ansøgningen. I nogle, ja, for Resten i mange Tilfælde har Forholdene ligget saaledes, at der overhovedet ikke har været Tale om nogen Organisations Anbefaling, fordi der ikke i den paagældende Kommune var nogen Organisation, der kunde komme i Betragtning som Anbefaler for Laanet, og vi har da maattet nøjes med den Udtalelse, som Kommunalbestyrelsen har givet, eller har paa anden Maade søgt at komme til Kundskab om, hvorvidt det var rimeligt at yde det ønskede Laan eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen mente, at der ikke var nogen særlig Grund til at forlænge Ansøgningsfristen, da der endnu er saa lang Tid til 1. December, at man nok kunde nøjes med at have Fristen for Ansøgningerne løbende indtil 1. December. Det er et Spørgsmaal, der kan overvejes i det Udvalg, der bliver nedsat. Jeg har ment, at man burde forlænge Ansøgningsfristen noget for at give de paagældende Mulighed for at kunne komme i Betragtning, og det forekommer mig ogsaa, at der kan være nogen Rimelighed i at gøre det ud fra den Betragtning, at 1931 nu ikke bliver det afgørende Aar med Hensyn til at komme i Betragtning, idet det afgørende Aar med Hensyn til, hvor længe vedkommende har drevet Forretning, nu bliver Aaret 1932 i Stedet for 1931.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen gjorde overhovedet den Betragtning gældende, at det ikke var ved Laan, man skulde hjælpe, men at man skulde hjælpe paa anden Maade. Han anførte i saa Henseende, at der var vedtaget forskellige

Kriseforanstaltninger, der paa indirekte Maade kom Haandværkerne til gode. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at det bedste er naturligvis at hjælpe de paagældende Haandværkere til at faa Beskæftigelse, saaledes at de kan komme udover Vanskelighederne. Men Forholdene viser sig for en Række af disse smaa Haandværkere at være saaledes, at selv om der bliver Mulighed for at faa Arbejde, er de kommet saa langt ud, at de mangler Penge til at skaffe sig Redskaber eller Varer, og de anfører — det er maaske for meget at sige i alle Tilfælde, men i mangfoldige Tilfælde — dette, at de mangler Penge til Varer eller mangler Penge til at betale en forfalden Ydelse, og at de vil blive udsat for en Krise af meget katastrofal Art, hvis de ikke kan komme i Betragtning. Jeg kan ikke se, der her er andet at gøre end at yde de paagældende en Haandsrækning i Form af Laan.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen gjorde adskillige kritiske Bemærkninger overfor Lovforslaget; det var ikke vidtgaende nok. Han sagde, at de Konservative ønskede højere Maksimalbeløb indsat i Loven end de 1.000 Kr. Nu er Forholdet jo dette, at der i Henhold til Lovforslaget i Undtagelsestilfælde kan bevilges et Beløb, der gaar udover de 600 Kr. op til 1.000 Kr. Men det er indlysende, at jo større man gør Udlaansbeløbet, jo færre vil der kunne komme i Betragtning, naar man har et begrænset Beløb til Raadighed til Udlaan, og det er nu ikke vor Erfaring, at Vanskelighederne ligger paa det Omraade, at Laanebeløbet er for lille.

Jeg maa derfor tro, at det vilde være en meget urigtig Foranstaltning at forhøje Laanebeløbets Maksimum som af det ærede Medlem foreslaaet. Skulde man gøre dette, maatte Beløbet 3 Mill. Kr. forhøjes meget, og jeg mener, som sagt, ikke, at der vilde være nogen særlig Begrundelse for dette. Naar man ser paa Ansøgningerne, saaledes som de foreligger i Ministeriet, maa jeg antage, at de 600 Kr. maa siges i de allerfleste Tilfælde at være det Beløb, som maa anses for rigtigt som Maksimumsbeløb, og i Undtagelsestilfælde de 1.000 Kr.

I øvrigt maa jeg henvise til, at der laanes ud til Haandværkere gennem Handelsministeriet i Henhold til Erhvervsloven, og at der af Erhvervenes Laanefond er stillet Beløb til Raadighed, som kan udlaanes, altsaa større Beløb, ogsaa mindre, og de, Folk, der mener, at de har Brug for større